

عنوان مقاله:

معناشناسی واژه ی «حنیف» با توجه به روایات فریقین و آرای لغت شناسان

محل انتشار:

نخستین همایش ملی واژه پژوهی در علوم اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سیدمحسن خلیلی نژاد - کارشناس ارشد تفسیر و علوم قرآن

خلاصه مقاله:

معناشناسی دقیق واژگان قرآنی نخستین گام در شناخت مفاهیم قرآن است. با توسعه ی رویکرد معناشناسی در مطالعات قرآنی، شیوه‌های نو در این عرصه به وجود آمد. در این تحقیق طی چند مرحله به معناشناسی واژه «حنیف» با توجه به روایات فریقین و آرای لغت شناسان پرداخته شده‌است. این مراحل عبارتند از: معناشناسی تاریخی و توصیفی. در مرحله ی نخست به کتب اولیه و متقدم اهل لغت مراجعه کرده و به استخراج معانی تاریخی و لغوی این واژه را پرداخته شده است. در مرحله ی دوم به معنای بافتی این واژه و بررسی واژه‌های مترادف و متضاد این واژه پرداخته شده است. در گام بعد با مراجعه به تفاسیر فریقین، روایات معصومین (ع) و اهل سنت در مورد واژه ی «حنیف» استخراج شده است. در نهایت به مقایسه و تطبیق معانی لغوی با روایی پرداخته شده است. از نتایج این مقایسه میتوان به این موارد اشاره کرد: اهل لغت در ذکر معنای «حنیف» به اصل معنای واژه نظر داشته اند. اما امامان (ع) غالباً از این حد گذر کرده و به تبیین مراد خدا از این واژه با عبور از معنای ظاهری آن پرداخته اند شیوه ی ائمه (ع) در توضیح مفردات قرآنی بیشتر «تأویلی» است. در حالی که در روایات اهل سنت بیشتر معانی «مصدافی» مورد توجه است.

کلمات کلیدی:

قرآن، معناشناسی، حنیف، روایات معصومین(ع)، آرای لغت شناسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/508464>

